

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

S. Carolus Borromæus Cardinalis Archiepiscopus Mediolanensis, n. 33

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

S. CAROLVS BORROMÆVS CAR-
dinalis Archiepiscopus Medio-
lanensis.

33. Sanctus Carolus Borromæus S. R. E. Cardinalis tituli S. Praxedis Archiepiscopus Mediolanensis, Pij IV. summi Pontificis ex sorore nepos, nobilissimo genere natus, nostra ætate quasi lucidissimum sidus toti præfulsit Ecclesiæ. enim verò Prælatorum omnium fuit exemplar absolutissimum, Cardinalitæ dignitatis decus præclarissimum, instaurator vigilantissimus Ecclesiasticæ discipline, iurium Ecclesiæ propugnator acerrimus, pastorali curia imprimis insignis, zelator in diuino cultu promouendo feruentissimus, cuius causa nec sumptibus, nec laboribus vllis vnquam parcebat, in difficultatibus exantlandis constans, ac strenuus, in periculis pro Dei gloria subeundis impavidus, atque inuictus animæ suæ propter Christum, & gregem suæ fidei commissum planè prodigus, in Episcopalibus functionibus assidue administrandis indefessus, vitæ sanctitate, atque innocentia eximius, orationis assiduitate præstans, sui corporis afflictatione admirabili, incredibili penè ciborum abstinentia, eximia in pauperes beneficentia, miraculorum gloria maximè illustri. omni denique virtutum genere cumulatus. Is anno nostræ salutis 1584. die 4. Nouembris migravit in cælum, postmodum anno 1609, miraculis toto terrarum orbe clarus à Paulo V. Pontifex. Max. in sanctorum numerum omnium ordinum consensione, ac gratulatione ascriptus est: & sanè populorum ad eius clientelam, fidemque confugientium pietas atque studium Romæ, Mediolani, Neapoli, alijs Europæ locis tanto studio fertur, ut non nisi peculiari Deiprovidentiæ, quæ sanctos suos in laboribus honestare consuevit, tribui possit. Et hæc quidem omnia, atque his plura, quæ ne longius digrediamur, consultè præterimus, ex eius vita à multis diligenter conscripta abundè cognoscere licet.

Eximia S. Caroli virtus
Deiparam pietas
Igitur talis, ac tantæ sanctimonix. Vir, ne quid ad virtutum, quibus maximè claruit cumulum desset, Virgini Deiparæ impense addictus esse voluit, cuius rei argumento cum multa esse possint, non ijs dumtaxat contenti erimus, quæ in vita sancti Caroli Italico

conscripta idiomate à Ioanne Petro Giuslano nobili Mediolanensi ex religiosissima congregatione oblatorum S. Ambrosij ab eodem sancto Carolo instituta p.è. ac luculenter mandata sunt litteris, quæ nos ad verbum ferè latinè reddita in hoc nostrum opus coniecimus. Hic igitur Auctor cum de virtute religionis, quæ in sancto Carolo potissimum enituit plura commemorasset, hæc de eius in Deiparam pietate lib. 8. capit. 2. subiicit.

Fuit B. Carolus sanctissimæ Deiparæ studiosissimus, eam sibi peculiarem patronam adoptauerat, eiusque perfugio in cunctis suis angustijs magna animi fiducia viebatur. Virginitatis etiam officium recognouit, & in optimam formam restituit, illudque flexis quotidie genibus recitabat, addita etiam corona quam ne in ipso quidem itinere omittebat. si verò longius fuisset iter, quod iniuerat, consueuerat dum eam recitare Rosarij mytheria animo meditari. Omnibus Deiparæ priuilegijs pane, & aqua victitabat, & quoties salutationis Angelicæ signum daretur, confestim vbiunque locorum, etiamsi in luculenta esset via, genua floctebat, eamque recitabat: de equo etiam, si in equo offenderetur, continuè desiliebat, quo flexis genibus Virginem saluaret. pari pietatis officio si quem per triuia sacerdotem, qui sanctissimum Eucharistiæ sacramentum ægroti domum deferret, offenderet, coeptum deserebat iter, vt Christum Dominum, donec ad templum rediret, prosequeretur: neque inde prius abscedebat, quam is in sacram capsulam ritè reconderetur. In sua quoque Metropolitana Ecclesia (quod eius erat in Deiparam studium ac pietas) certam erexit aram ad titulum Rosarij, cuius sodalitatem illic instituit; impetrauitque à summo Pontifice indulgentias omnes, ac priuilegia, quæ eidem Rosarij sodalitati in Romano B. Virginis supra Mineruam Templo iam pridè concessa fuerant, singulis mensibus primo quoque Dominico die haberi voluit, adhibita Virginis imagine supplicationem, quæ quidem ad hanc usque diem consuetudo perdurat: ei aræ largitus ipse est pictam tabulam, vbi Florentinæ Annunciatæ effigies ad vivum expressa, sibi multo ante donata à magno Ecuriæ Duce Francisco Mediceo. Insuper curauit, vt in omnibus collegiatis, ac parochialibus Ecclesijs, coacto ad ænis campani pullum clero, ac populo præcineretur Antiphona Virginis,

eo tempore occurreret, ut ad Mariæ nomen & inter celebrandum Sacerdos, & inter ministrandum Clericus caput inclinarent, quo & Virgini honor, & populo exemplum eiusdem rei faciendæ exhiberetur. ut denique supra Ecclesiarum parochialium fores Virginis effigies pennicillo exprimeretur. Populum hortabatur, ut præcipuis Deiparæ solemnitatibus cælesti se pane reficeret. instituit, ut omnes etiam milites Virginis Imaginem secum ipsi continenter haberent, eiusque officium quotidie recitarent. omnia denique quæ ipse condiderat collegia, sodalitates, confraternitates, & loca pia sub Virginis patrocinio, præsidioque constituebat, eamque ipsis in Aduocatâ tribuebat, præcipiebatque ut singuli sodales, ac fratres ad studium eiga Deiparam declarandum, eius officium, ac Rosarium recitarent.

Idem auctor infra cum de eiusdem Sancti Caroli pietate in peregrinationibus suscipiendis scriberet, subiicit eum inuicem longa illa quidē, ac maximè difficilia suscepisse, ut beatæ Virginis dicata Templi suis pedibus inuiseret. hæc ex vita sancti Caroli excerptimus.

BEATVS PHILIPPVS NERIVS

*Fundator Congregationis
Oratorij.*

*De B. Phi-
lippo Ne-
rio ex vita
suis ab An-
tonio Gal-
lonio con-
scripta.
Lib. 2. vi-
sa B. Phi-
lippi Ital-
icæ cap. 24*

NTRA recentiores quoque præcipuè commemorandus est beatus Philippus Nerius Florentinus, qui plenus dierum 26. Maij anni Domini 1595. ætatis suæ 80. Romæ diem clausit extremum, vir multi nominis, & virtutis, & cum paucis conferendus, clarissimæque Congregationis Romæ, quæ Oratorij dicitur, & sapientissimus Fundator, & prudentissimus Rector est habitus, ad cuius exemplum alibi quoque tum eius alumni, tum etiam alij magno cum fructu eam instituerunt, præsertim Neapoli; ubi, ut obiter hoc attingam, magno animarum emolumento præclaro à fundamentis Dei Genitrici, & omnibus sanctis templo excitato, insigni domicilio compluribus illud vitæ institutum complectentibus posuerunt; fundatore imprimis Francisco Maria Tarugio è Monte Politiano B. Philippi alumno vitæ sanctimonia, & familiaribus in Templo ad populum sermonibus insigni, qui postea Clem. VIII. obedientia coactus Archiepiscopatum Aucionensem suscepit;

*Francisc.
Maria Tar-
ugio à
dinali.*

max inter S. R. E. Card. allectus, non ita pridem sanctè, ut vixerat, Romæ obijt in domo Patrum Oratorij, quibus eum senio iam confectus debebat. Sed ut ad B. Philippum reuertamur, in qua erat in Deum, ac proximum egregia pietate, diuinæ gloriæ propagandæ, atque hominum saluti procurandæ fuit ap-primè deditus; & quod præcipue rem nostrâ attingit, religione, ac pietate eiga Dei beatissimam matrem exitiis. Hic igitur vir tantus, ac talis, cum ut sit Congregationi Oratorij tutelæ præsidium, & notæ familiaris præcipuum aliquod insigne quæreretur; huius sanctissimæ Virginis nomen, & Imaginem radijs vnde quæque coruscantem filium quæ in sino fouentis inscripsit; eandemque postea Imaginem in sigillo, quo in obsignandis literis Patres Oratorij vterentur, vltorandam censuit. vt ordo ille verè clarissimus, eius nomine, ac patrocinio gloriaretur in cuius materna pietate fundatus innuitur. Quæ in re illud memoria dignum accidit quod eiusdem Deiparæ Imaginem radijs similiter circumfusa supra ianuam Templi B. Mariæ in Vallicella, vulgo dictæ, non sine illo tum Patrum admiratione, postea ab eis est repetita. quod plane Dei providentia, & Virginis fauore factum existimatur. Huiusmodi enim imago à B. Philippo pro insigni Oratorij delecta, eademque supra Templi illius fores antea collecta Congregationem ipsam, quæ tunc migratura, sedesque ibi postea: fixura erat, præsignificasse vita est. quod rei eventus declarauit, cum ad templum illud haud multo post B. Philippus cum suis emigravit, ubi nunc nobilissimo templo extructo Patres illi magno cum Viri fructu, & approbatione, familiaribus ad populum sermonibus ex eiusdem B. Philippi instituto habendis, & Sacramentorum administratione in proximorum salute procuranda, grauius ac strenuè se exercent: in quo etiam Templo illud in Deiparæ honorem peculiare est, quod omnia etiam eiusdem templi sacella ipsi Deiparæ dicata cernuntur: si vnum excipias pretiosissimis lapidibus magnificentissimè exornatum, in quo B. Philippi corpus decenter asservatur. Et verò B. Philippi egregium in Virgineam studium ac deuotionem, beneficia singulari benignitate à Deipara, vel per Deiparam in ipsum collata, abundè testantur; vt videre est in eius vita ab Antonio Gallonio eiusdem Oratorij Sacra-
dote,